

Landstingsforordning en beskyttelse af miljøet

I medfør af lov for Grønland nr. 850 af 21. december 1988 om miljøforhold m.v. fastsættes:

Kapitel 1

Formål

§ 1. Ved denne landstingsforordning tilstræbes at:

- 1) forebygge og bekæmpe forurening af luft, vand, is og jord,
- 2) forebygge og bekæmpe støjforurening,
- 3) tilvejebringe sundhedsmæssigt begrundede regler af betydning for miljøet, og
- 4) tilvejebringe det nødvendige administrative grundlag for planlægningen og indsatsen mod forurening.

Stk. 2. Landstingsforordningen skal særligt anvendes til at søge sikret de kvaliteter i de ydre omgivelser, som er af betydning for menneskets sundhedsmæssige og rekreative levevilkår og for bevarelse af et alsidigt dyre- og planteliv.

Stk. 3. Ved bedømmelsen af omfanget og arten af foranstaltningerne til forebyggelse og imødegåelse af forureningen skal der på den ene side lægges vægt på de ydre omgivelseres beskaffenhed og forureningens virkning på disse, og på den anden side den samfundsmæssige nytte af den virksomhed, der er nævnt i § 2, og omkostningerne ved beskyttelsesforanstaltningerne.

§ 2. Landstingsforordningen vedrører al virksomhed, som gennem udsendelse af faste, flydende eller luftformige stoffer eller organismer, rystelser og støj kan medføre forurening af luften, jordbunden, grundfjeldet, indlandsisen, vandløb, søer eller havet, samt virksomhed, der iøvrigt kan medføre miljøskader på plante- og dyrelivet.

Stk. 2. Landstingsforordningen vedrører tillige virksomhed, som omfatter risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber, således at driftsforstyrrelser eller uheld, der kan medføre nærliggende fare for forurening som nævnt i stk. 1, forebygges.

§ 3. Fastsættelse af regler om beskyttelse af miljøet samt regulering af og tilsyn med forhold af miljømæssig betydning i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og udnyttelse af ikke-levende ressourcer i Grønland, herunder mineralske råstoffer, omfattes ikke af landstingsforordningen, men foretages fortsat på grundlag af den lovgivning, der ligger til grund for meddelelse af bemyndigelse eller bevilling til sådanne aktiviteter, samt som et led i den samlede myndighedsbehandling af disse.

§ 4. Virksomhed som nævnt i § 2 skal placeres et sådant sted, at faren for forurening begrænses bedst muligt, jf. landstingsforordning nr. 6 af 19. december 1986 om arealanvendelse og planlægning som ændret ved landstingsforordning nr. I af 18. juni 1987, § I, nr. 3.

Stk. 2. Ved valg af stedet skal der tages hensyn til områdets karakter, herunder plante- og dyrelivet, den nuværende og fremtidige udnyttelse, samt mulighederne for en miljømæssig forsvarlig bortskaffelse af spildevand og affald.

Stk. 3. Den, der udover eller vil påbegynde virksomhed som nævnt i § 2, skal træffe de til forebyggelse og imødegåelse af forurening nødvendige foranstaltninger og tilrettelægge virksomhedens drift på en sådan måde, at virksomheden i mindst muligt omfang giver anledning til forurening.

Kapitel 2

Myndighedsopdelingen

§ 5. Den centrale myndighed er landsstyret.

§ 6. Den lokale myndighed er den pågældende kommunalbestyrelse.

Kapitel 3

Den centrale myndighed

§ 7. Landsstyret kan med henblik på varetagelse af de i § 1 nævnte formål fastsætte regler, herunder om afholdelse af udgifter, vedrørende:

- 1) begrænsning af forurening fra virksomheder, anlæg, maskiner, redskaber, fyringsanlæg og transportmidler samt indretning, drift og vedligeholdelse heraf,
- 2) indvinding af ferskvand til drikkevand m.v.,
- 3) begrænsning af forurening fra spildevandsudledning, forbrændingsanstalter, lossepladser m.v., samt om indretning, drift og vedligeholdelse af sådanne anlæg,
- 4) bortskaffelse af affald, herunder olie og kemikalieaffald,
- 5) eksisterende og fremtidige bebyggelsers tilslutning til kloak,
- 6) renhedsgraden af og tilsætning af stoffer til brændstoffer, der anvendes til opvarmning eller drift af transportmidler og maskiner,
- 7) typegodkendelse af anlæg, maskiner, redskaber og transportmidler,
- 8) risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber som nævnt i § 2, stk. 2,
- 9) beskyttelse af ferskvandsressourcer, luft og jord samt om støjniveau,
- 10) forbud mod eller begrænsning af indførsel eller anvendelse af bestemte stoffer eller organismer, såfremt sådanne stoffer antages af kunne skade miljøet,
- 11) typegodkendelse af anlæg, indretninger eller apparater, herunder måleapparatur, der er beregnet til anvendelse i forureningsbekæmpende øjemed,
- 12) udbedring eller genopretning af skader på landskabsformer, plantedække m.v. og
- 13) dyrehold.

§ 8. I reglerne i medfør af § 7 kan fastsættes bestemmelser om kommunalbestyrelsens adgang til at vedtage forskrifter om nærmere regulering af de emner, der er omhandlet i reglerne.

Stk. 2. Landsstyret kan endvidere i de regler, som fastsættes efter § 7, fastsætte bestemmelser om adgang til at opkræve gebyrer.

Kapitel 4

Tilsynsmyndighedens udøvelse

§ 9. Kommunalbestyrelsen påser:

- 1) at forordningen og de regler, der er fastsat med hjemmel heri, overholdes,
- 2) at beslutninger om påbud eller forbud efterkommes, og

3) at vilkår fastsat i forbindelse med tilladelser overholdes.

Stk. 2. Tilsynet med virksomheder, der er optaget i bilaget til forordningen, føres dog af landsstyret eller hvem landsstyret i det enkelte tilfælde bemyndiger hertil.

§ 10. Bliver tilsynsmyndigheden opmærksom på et ulovligt forhold, skal den foranledige dette bragt til ophør. Den meddeler eventuelt fornødne påbud eller forbud om afhjælpende eller afværgende foranstaltninger i denne forbindelse.

§ 11. Hvis et meddelt påbud eller forbud ikke efterkommes inden for den fastsatte frist, kan den myndighed, som har givet påbudet eller forbudet, lade foranstaltningen udføre for den ansvarliges regning.

Stk. 2. Hvis øjeblikkelig indgriben er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller dennes yderligere udbredelse, foretager tilsynsmyndigheden det nødvendige uden påbud og for den ansvarliges regning.

§ 12. Enhver, som udfører virksomhed omfattet af denne landstingsforordning, skal efter anmodning:

1) give tilsynsmyndigheden oplysninger, som har betydning for vurdering af forureningsrisikoen eller for eventuelle afhjælpende foranstaltninger,

2) give tilsynsmyndigheden og dennes repræsentanter adgang til alle virksomhedens anlæg mod behørig legitimation, samt

3) afgive prøver af materialer m.v., som anvendes af den pågældende, samt af eventuelle affaldsstoffer.

§ 13. Den, der er ansvarlig for forhold eller indretninger, som kan give anledning til forurening, skal straks underrette tilsynsmyndigheden, såfremt driftsforstyrrelser eller uheld medfører væsentlig forurening eller indebærer fare herfor.

Stk. 2. Underretning efter stk. 1 medfører ingen indskrænkning i den ansvarliges pligt til at søge følgerne af driftsforstyrrelsen eller uheldet effektivt afværget.

§ 14. Kommunalbestyrelsen skal efter anmodning herom give landsstyret alle oplysninger af betydning for bedømmelse af miljøforholdene inden for den pågældende kommunes område.

§ 15. Landsstyret kan fastsætte regler vedrørende udøvelsen af tilsynsmyndighedens virksomhed.

Kapitel 5

Særligt forurenende virksomheder m.v.

§ 16. Særligt forurenende virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget i bilaget til landstingsforordningen, må ikke anlægges eller påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt.

§ 17. Fortsat drift af eksisterende anlæg og virksomheder kræver ikke godkendelse, men landsstyret kan fastsætte regler om, at bestående virksomheder, anlæg eller indretninger af de kategorier, der er optaget i bilaget, som en betingelse for fortsat drift inden en nærmere angiven frist skal ansøge om godkendelse, uanset at de ikke udvides eller ændres.

§ 18. Bestående virksomheder, anlæg eller indretninger af de kategorier, der er optaget i bilaget, kan ansøge om godkendelse efter reglerne i dette kapitel.

§ 19. De i §§ 16-18 nævnte virksomheder, anlæg eller indretninger må ikke udvides eller ændres bygningsmæssigt eller driftsmæssigt på en måde, som indebærer forøget forurening, før udvidelsen eller ændringen er godkendt.

§ 20. Landsstyret kan, såfremt der skønnes at være særligt behov for en undersøgelse af forureningsforholdene, påbyde, at der for bestemte virksomheder, anlæg eller indretninger, uanset om sådanne er optaget i bilaget eller ej, inden en nærmere angiven frist skal ansøges om godkendelse som nævnt i § 16.

§ 21. Afgørelse om godkendelse i henhold til §§ 16-20 træffes af landsstyret efter forudgående høring af kommunalbestyrelsen.

§ 22. Ansøgning om godkendelse i henhold til §§ 16-20 skal være ledsaget af de nødvendige planer, tegninger og beskrivelser til forståelse af projektet samt af en angivelse af arten og omfanget af den forventede eller aktuelle forurening. Det skal oplyses, hvilke foranstaltninger der vil blive foretaget til afhjælpning af denne forurening.

§ 23. Godkendelse som nævnt i §§ 16-20 skal indeholde angivelse af de omstændigheder, der er lagt til grund herfor, herunder placeringen af virksomheden, forureningens art og omfang og de foranstaltninger, som virksomheden har oplyst at ville udføre til imødegåelse af forurening.

Stk. 2. Godkendelsen kan gøres betinget af rapporteringspligt til landsstyret fra virksomhedens side, ligesom der kan fastsættes vilkår om virksomhedens udførelse af eller betaling for løbende miljøundersøgelser.

Stk. 3. I godkendelsen skal anføres de fastsatte vilkår med hensyn til virksomhedens etablering og drift.

Stk. 4. Meddelte vilkår i henhold til § 18 er bindende.

Stk. 5. Godkendelsen kan tidsbegrænses.

Stk. 6. Såfremt bygge- eller anlægsarbejder skal udføres, kan godkendelsen normalt ikke udnyttes inden klagefristens udløb.

Stk. 7. Landsstyret kan fastsætte regler vedrørende ansøgnings- og godkendelsesordningens form og indhold.

§ 24. Overtrædes vilkårene for en godkendelse, jf. §§ 16-20, således at virksomheden, anlægget eller indretningen medfører forurening, der af landsstyret skønnes væsentlig, eller som overskrider det ved godkendelsen fastsatte, kan landsstyret påbyde iværksættelse af afhjælpende foranstaltninger.

§ 25. Kan forureningen ikke afhjælpes, eller overtrædes påbud i medfør af § 24, kan landsstyret nedlægge forbud imod fortsat drift og eventuelt forlange virksomheden, anlægget eller indretningen fjernet.

§ 26. Medfører en forurening overhængende fare for sundheden, kan foreløbigt forbud mod fortsat drift umiddelbart nedlægges af kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen skal umiddelbart herefter underrette landsstyret herom, hvorefter landsstyret tager stilling til forbudet.

§ 27. I den periode, godkendelsen er gældende, jf. § 23, stk. 5, kan der kun meddeles påbud eller forbud efter §§ 24 og 25, såfremt:

- 1) vilkårene for en godkendelse overtrædes,
- 2) der er fremkommet nye, væsentlige oplysninger om forureningens skadelige virkning,
- 3) forureningen medfører væsentlige miljømæssige skadevirkninger, der ikke kunne forudses ved godkendelsens meddelelse, eller
- 4) forureningen i øvrigt går væsentligt ud over det, som blev lagt til grund ved godkendelsen.

Stk. 2. Når der er forløbet mere end otte år efter godkendelsen, kan landsstyret ændre vilkårene herfor med en ny godkendelse, når det er miljømæssigt begrundet, eller hvis der er udviklet bedre rensningsformer eller mindre forurenende produktionsmetoder.

Stk. 3. Landsstyret kan fastsætte regler om, at den i stk. 2 omtalte tidsfrist nedsættes for særlige brancher, dog ikke til under fem år.

§ 28. Landslægeembedet skal høres i sager vedrørende godkendelser i henhold til nærværende kapitel.

§ 29. Ved meddelelse af godkendelse efter nærværende kapitel skal godkendelsen offentliggøres i landsdækkende blade samt på en for det pågældende sted normalt anvendt fremgangsmåde.

Kapitel 6

Beskyttelse af drikkevandsressourcer

§ 30. Ved indvinding af ferskvand til drikkevand m.v. skal der fastlægges spærre- og indsigtzoner, inden for hvilke der ikke må findes bygninger, hundehold, drives erhvervsvirksomheder, institutioner og lignende eller findes oplag af stoffer, der kan forurene vandet.

Stk. 2. Spærre- og indsigtzoner fastlægges i kommuneplanlægningen, jf. landstingsforordning nr. 6 af 19. december 1986 om arealanvendelse og planlægning som ændret ved landstingsforordning nr. I af 18. juni 1987.

Stk. 3. Vand, der indvindes til drikkevandsformål eller andre formål, der kræver vand af drikkevandskvalitet, skal opfylde mindstekrav, der kan fastsættes af landsstyret.

§ 31. Dispensationer fra de i § 30 omhandlede spærreog indsigtzoner kan gives af landsstyret, når helt særlige forhold taler herfor.

Stk. 2. Dispensationer meddelt efter stk. I kan til enhver tid ændres eller tilbagekaldes af landsstyret uden erstatning, når der efter landsstyrets skøn er fare for forurening af drikkevandsressourcer. Tilsvarende gælder for forhold, som med eller uden tilladelse var lovlige ved forordningens ikrafttræden.

§ 32. Landsstyret kan efter forudgående høring af kommunalbestyrelsen meddele forbud eller påbud til forebyggelse af fare for forurening af bestående eller fremtidige indvindingsområder for drikkevand og fastsætte retningslinier om, at der ikke må drives fiskeri og ske færdsel, ophold m.v. i sådanne områder, eller at dette kun må ske på nærmere fastsatte betingelser.

§ 33. I alle sager i henhold til nærværende kapitel træffes landsstyrets afgørelse efter forudgående samråd med sundhedsmyndighederne gennem forelæggelse af sagen for landslægeembedet.

Kapitel 7

Beskyttelse af hav og ferskvand

§ 34. Væsker og stoffer, der kan forurene hav eller ferskvand, må ikke tilføres disse men skal oplagres på en sådan måde, at fare for udskylning deri begrænses bedst muligt.

Stk. 2. Almindeligt spildevand fra husholdninger samt spildevand i mindre omfang kan dog udledes til fjord eller hav.

§ 35. Landsstyret kan fastsætte regler om, hvilke krav der kan stilles til spildevands rensning og udledning.

Stk. 2. Landsstyret kan dispensere fra forbudet i § 34, stk. I, og kan fastsætte vilkår herfor.

Stk. 3. Ved afgørelser efter stk. I og 2 skal landslægeembedet høres.

Kapitel 8

Kortlægning og Planlægning

§ 36. Landsstyret kan efter nærmere forhandlinger med kommunerne fastsætte regler for en kortlægning og planlægning af forhold, der er af betydning for miljøbeskyttelsen i kommunerne.

Kapitel 9

Forskrifter vedrørende udstedelse af påbud og forbud

§ 37. Efter høring af de involverede parter meddeles myndighedens beslutninger skriftligt til parterne med underretning til landslægeembedet. Beslutningerne skal som minimum indeholde:

- 1) de hovedhensyn, der har været bestemmende for afgørelsen,
- 2) oplysning om, hvortil beslutningen kan påklages og fristen herfor, og
- 3) en frist for beslutningens efterkommelse.

§ 38. I tilfælde af overhængende fare for sundheden samt i tilfælde, hvor øjeblikkelig indgriben er påkrævet for at afværge væsentlig forurening eller forureningens udbredelse, kan beslutning om påbud eller forbud meddeles mundtligt og skal efterkommes straks.

§ 39. I alle tilsynsager, hvor påbud eller forbud ønskes afgivet med baggrund i sundhedsfare eller risiko herfor, skal landslægeembedet medinddrages ved afgørelsen.

Kapitel 10

Klage

§ 40. Landstinget nedsætter et klageudvalg på tre medlemmer. Landstinget udpeger en formand samt 2 medlemmer til klageudvalget, samt suppleanter herfor. De 2 menige medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis landsstyret og De grønlandske Kommuners Landsforening.

Stk. 2. Medlemmerne af klageudvalget må ikke samtidig være medlemmer af landsstyret.

Stk. 3. Udvalgets valgperiode følger landstingets valgperiode. Udvalget fungerer, indtil det nyvalgte landsting er trådt sammen og påny har udpeget medlemmer til udvalget.

Stk. 4. Der kan til udvalget knyttes sagkyndige tilforordnede.

Stk. 5. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden under iagttagelse af efterfølgende bestemmelser.

§ 41. Alle beslutninger i henhold til denne landstingsforordning eller i henhold til regler udfærdiget med hjemmel heri kan indbringes for klageudvalget.

Stk. 2. Påklageberettigede er:

- 1) den, til hvem afgørelsen er rettet,
- 2) landslægeembedet,
- 3) enhver, der må antages at have en individuel eller væsentlig interesse i sagens udfald.

§ 42. Klagefristen er 6 uger fra den dag, beslutningen er meddelt den, som afgørelsen er rettet til, eller, jf. § 29, en godkendelse er offentliggjort.

§ 43. Klageudvalgets afgørelser er endelige.

§ 44. En klage har opsættende virkning for godkendelser, tilladelser, påbud eller forbud, indtil klageudvalgets afgørelse foreligger, eller klageudvalget bestemmer andet.

Stk. 2. Den myndighed, der træffer afgørelse om påbud eller forbud, kan dog, når særlige grunde taler herfor, samtidig med påbudet eller forbudet bestemme, at dette skal efterkommes uanset klage. Uanset om denne beslutning påklages, skal påbudet eller forbudet efterkommes, indtil klagemyndigheden bestemmer andet.

§ 45. Såfremt udnyttelsen af en godkendelse eller tilladelse efter denne forordning eller de i medfør heraf udfærdigede forskrifter forudsætter udførelse af bygge eller anlægsarbejder, må sådanne arbejder ikke påbegyndes før udløbet af den i § 42 nævnte klagefrist.

Stk. 2. Landsstyret kan under særlige omstændigheder og efter begæring meddele tilladelse til påbegyndelse af bygge- og anlægsarbejder inden klagefristens udløb. Denne tilladelse kan ikke påklages.

Kapitel 11

Sanktionsbestemmelser m.v.

§ 46. Bøde kan idømmes den, der:

- 1) undlader at efterkomme anmodninger efter § 12
- 2) undlader at give underretning efter § 13,
- 3) anlægger, påbegynder eller driver virksomhed uden godkendelse efter § 16 og § 19, jf. § 23, stk. 6,
- 4) undlader at indhente godkendelse efter § 17 og § 20,
- 5) overtræder påbud, forbud eller vilkår efter § 10, § 23, stk.2-4, §§ 24-26, § 32, og § 38,
- 6) overtræder § 34, stk. I, eller tilsidesætter vilkår knyttet til dispensation efter § 35, stk. 2,
- 7) overtræder § 45,

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af § 7 og § 35, stk. I, kan det fastsættes, at der for overtrædelse af bestemmelserne idømmes bøde.

§ 47. Begås overtrædelserne af et aktie- eller anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan selskabet som sådant idømmes bøde. Begås overtrædelsen af hjemmestyret, en kommune eller et kommunalt fællesskab, kan der idømmes hjemmestyret, kommunerne eller det kommunale fællesskab som sådant bøde.

§ 48. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter forordningen, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt om forhold, der må anses som hemmelige, jf. kriminallov for Grønland, § 29.

Kapitel 12

Ikrafttrædelse m.v.

§ 49. Denne landstingsforordning træder i kraft den 1. januar 1989.

Stk. 2. De hidtil gældende regler vedrørende miljøbeskyttelsesområdet forbliver i kraft, indtil de ændres i medfør af denne landstingsforordning.

Grønlands Hjemmestyre, den 22. december 1988

Jonathan Motzfeldt

/

Lars Vesterbirk

Bilag (Liste over virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af landstingsforordningens kapitel 5.)

3900 Nuuk

E-mail: nsninatsit@nanoq.gl

Nyttige links

[Grønlandsk Lovregister](#)

[Selvstyrets Lovarkiv](#)

[Naalakkersuisut](#)